

Annem gibi olmak istemediğim için yalnızlığı seçtim

'Klasik bir aile ortamında büyüdüm. Babam işe gider, annem çocuklarını büyütürdü. Annem her zaman babamın arkasındaydı ve kendine ait hiçbir yaşam alanı yoktu. Hep çalışan bir kadın olmak isterdi.' diyen Göksel:

KÜBRA&BÜŞRA İLE İKİDE BİR

Göksel ikinci nostalji albümünüyle 'Hayat Rüya Gibi' deyip, bizi doğduğu 70'li yıllara götürüyor. Biz de albümü bahane edip, Göksel ile rüya gibi geçen hayatını konuşuyoruz. Göksel, o dönemden hatırladığı eşyalarını, ayakkabısını, oyuncağını, şarkılarını ve maceraperest babasıyla geçirdiği güzel anları anlatıyor. Bitmiyor, mutlu ve mutsuz anlarını, yalnızlığı neden seçtiğini, hangi zamanda yaşamak istediğini, eskiyi neden sevdiğini çocuksu tavırlarla anlatıyor. İşte karşınızda 70'lerin kadını Göksel.

1971 doğumlusunuz. Çocukluğunuzun geçtiği bu dönemde ilk hatırladığınız şey ne?

Bahçeli apartmanımız. Suadiye'de oturuyorduk. O zamanlar o semtte çok güzel apartmanlar vardı. Oradan oraya oynayan kediler, üst kat komşumuzun mavi minibüsü... Turistler gelirdi.

Güzelmiş...

Bir çocuk için olağan üstü şeyler aslında. Çiçekler, kediler, tuhaf giyimli genç abiler, ablalar ve müzik. Babam müzik sevdiği için evimizde hep bir ses vardı.

Ailenin kaç numara çocuğusunuz?

İlk çocuğum. Kız kardeşim ve erkek kardeşim var.

Bu güzel renklerle bezenmiş resimde hiç kara bir renk yok mu?

Var tabii... Bütün bu rüyanın arasında, sokağın köşesinde öldürülen gazeteciler de var. Benden büyük kuzenlerim, Suadiye Lisesi'nde okuyorlardı. Okuldan çıkıp korkarak eve geldiklerini hatırlıyorum. Yine, babam bir akşam bizi Bağdat Caddesi'nde gezmeye çıkarmıştı ve korkarak eve dönmüştük. Hergün apartmanımızın duvarında yasa dışı bir örgütün sloganıyla karşılaşırız. Bir taraftan neşe, naiflik ve doğa; diğer taraftan ülkedeki koasu hatırlıyorum.

O yıllardan kalma eşya?

Anneannemin ördüğü minik battaniye.

Şarkı?

Türk filmi şarkıları. Emel Sayın'ın şarkılarını çok net hatırlıyorum. Bir de albümümde söylediğim Eylülde Gel şarkısı var.

Bu şarkı size neyi hatırlatıyor?

Sabah kahvaltısı ediyoruz, hava çok güzel ve radyoda Eylülde Gel çalıyor.

Ayakkabı?

Klasik kız çocuğu ayakkabısı diyebileceğimiz kırmızı tokalı bir ayakkabım vardı.

Ayakkabılarınızı siz mi beğenirdiniz yoksa anneniz mi?

Kendi beğendiğimi alırdım. Çok zor beğenirdim. Babam beni dükkan dükkan dolaştırırdı, bir türlü beğenemezdim. Özellikle ayakkabıları çok zor beğenirdim.

Şimdi?

Şimdi daha kolay beğeniyorum. Ayakkabıları daha çok çeşitli yaptıkları için olabilir. (gülüşmeler)

Oyuncak?

Pembe Panter.

Bir an...

Babam ve kızkardeşimle birlikte yasa dışı yollarla uçakları seyretmeye gitmiştik.

Nasıl yani?

Babam maceraperestti... (gülüşmeler) Bir bahar günü havalimanın yakınlarında bir tarlanın üzerine yatarak uçakları seyretmiştik.

Üzerinden zaman geçmiş bir hayatı anımsamak size iyi gelir mi?

İyi hissettiriyor, çünkü hep güzel hatırlıyorum. Aslında hayatımda çok iyi şeyler de olmadı.

Çok mu elbebek gülbebek yetiştirildiniz?

Yoo. Kolay değildi. Kardeşlerim aramda pek yaş farkı yok. Kız kardeşim iki yaş, erkek kardeşim benden altı yaş küçük. Kardeşlerime ablalık yapmak zorundaydım. Aslında annem için de zordu. Harika bir çocukluğum olmadı ama güzel hatırlıyorum.

Sık sık geri dönüşler yapar mısınız? Siz olmuşlara mı, yoksa olacaklara mı daha çok kafa yorarsınız?

İkisini de çok düşünüyorum. 'Anı ne kadar yaşıyorum?' Bu konuda kendimi çok eleştiriyorum.

Kaçırıyor musunuz?

Evet.

Neden?

Bilmiyorum. Yarın ve dünle çok meşgulüm. En büyük problemim bu.

Neyi özlüyorsunuz?

Geçmişte kalan insanları çok özleyorum. Okula gitmeyi de çok özledim. Mesela; Bu sabah 'Okula gitmek istiyorum' diye uyandım. İki yıl önce iki ay kadar İngiltereyi ilerletmek için Londra'da okula gitmişim. Çok keyif aldım.

Eğitiminizi yarıda bıraktığınız için olabilir mi?

Evet okulu bitirmedim.

Sever miydiniz okula gitmeyi?

Yoo. O kadar sevmiyordum. Ama şikayetçi de değildim. Öğrenme duygusunu seviyorum.

Peki neden felsefe okudunuz?

Psikolojiyi çok seviyordum. Hep 'psikolog olmak istiyorum' dedim. Üniversite tercihi yaparken bir iki puanla felsefeye girdim. Hatta felsefeyi kazandığım için üzül müştüm. Zor geldi.

Siz de müziğe kaçtınız...

Evet. Müzik ağır bastı.

HAYALPEREST OLUŞUM BENİ YALNIZLAŞTIRIYOR

Yalnızlık mı, kalabalık mı?

Yalnızlık.

Neden?

Seviyorum.

En çok nerede yalnızsınız?

Evimde. Çünkü daha üretici ve çalışkan oluyorum. Çocukluğumdan öyle mi öğrendim bilmiyorum. Çocukken yalnızdım diyorum ama aslında yalnızda değildim. İki kardeşim vardı.

Sizi ne yalnız bırakıyor?

Hayalperest oluşum beni yalnızlaştırıyor. Birşeyler yazabilmek içinde yalnız olmak gerekiyor. Kendime ait bir zamana ihtiyacım oluyor. Asıl depresif halim o zaman başlıyor. Bittiği zaman inanılmaz bir rahatlama hissediyorum.

Hayata uyum sağlamada zorlanıyor musunuz?

Evet doğru, zor oluyor. Normalde insanların içindeyken bile dalgınlıklar yaşıyorum. Çünkü o sırada ben başka birşey düşünüyorum. Konsantrasyon sorunu gibi. Mesela; o sırada bir şarkı düşünüyorum.

Yaşadığınız hayatın nesini eleştiriyorsunuz?

Yeni dünya insanı bireysel bir yaşama sürüklüyor. Ben de yalnız yaşıyorum ve bu bencil bir yaşama dönüşebiliyor. Başkası için değil, sadece kendin için birşeyler yapmaya başlıyorsunuz.

'Yalnızlığı seviyorum' çünkü...

Çift olmamak demek. Hayatıma müdahale edilmesinden hiç hoşlanmıyorum.

Çift olmak ağır birşey mi?

Bana ağır geldi. Yalnızım, kadını ve hayatımı sürdürüyorum. Onun için bu kadar gururla söylüyorum. İleride ne olacağımı da bilmiyorum belki bir sene sonra 'evlendim, çok mutluyum' diyeceğim. 'Çift olmak çok güzel birşey' diyeceğim.

Ne kadar zamandır 'tek'siniz?

İki yıl oldu. İlk eşim... Diyordum neredeyse demek ki bir daha evleneceğim. (gülüşmeler) O yedi yıl süren bir beraberlikti. Ama ondan önce de yalnız yaşıyordum.

Karar verirken zorlanır mısınız?

Çok zorlanıyorum. Evlilik çok zor bir karardı gerçekten.

Boşandığınızda birşeyleri beceremediğinizi ya da yeteneksiz olduğunuzu düşündünüz mü?

Çok doğru. Yenik hissediyorsunuz. Boşanma süreci çok kötü. Hakimin karşısına suçlu gibi çıkıp, 'başaramadık' diyorsunuz. İsimleriniz okunuyor, size hitap şekilleri, cümleler çok acıtıcı.

Peki 'eş' olmak size ne hissettirdi? Birine eklenmek, bağlanmak...

Bunu hissettiğim için kopmak istedim.

Bu durumu çözebildiniz mi?

Hayır. Belki de evlilik insanın doğasına aykırıdır. Bize yanlış öğretilmiştir. İnsanlar cesaret edip söyleyemiyor bence.

Bu çok önyargılı bir tavır oldu...

Böyle söylediğim için üzgünüm. Benim söylediğim şeyler yanlış anlaşılmasın. Çok eşlilikten bahsetmiyorum. Sadece bir insana yapışık halde yaşamamanın boğucu birşey olduğundan bahsediyorum.

Sizin yaşadığınız kötü bir deneyimdi belki...

Doğru. Biz aynı zamanda müzik de yapıyorduk. Kendimize nefes alacak alanlar yaratmadık ondan olabilir. Evlilikleri elli yıl süren çiftlere hayranlık duyuyorum. Çünkü çok zor birşey başardıklarını ve ne kadar emek harcadıklarını biliyorum.

Peki neden yürümüyor, ya da duruyor?

İlişkilerin yürümemesinin sebebi kadınların erkek, erkeklerin kadın gibi olması. Sadece kadınlar değil, erkekler de tuhafı.

Nasıl bir tuhaflık bu?

Kadınlar çalışıp bireysel bir yaşamı benimserken, erkeklerin sorumluluk duyguları ve kaygıları azaldı. Bilmiyorum, belki de çok fazla şey bekliyoruz erkeklerden.

Anneniz ve babanız nasıl bir modeldi?

Ben klasik bir aile ortamında büyüdüm. Babam işe gider, annem çocuklarını büyütürdü. Annem her zaman babamın arkasındaydı ve kendine ait hiçbir yaşam alanı yoktu. Hep çalışan bir kadın olmak isterdi.

Belki anneniz gibi bir eş olmak istemediniz. Onun yapamadıklarını yapmak için böyle hareket ediyorsunuz....

Çok haklısınız. Benim özgür olma ve müdahale istemeyişimin sebebi bu.

Kafanızda 'çift' olmanın bir ölçüsü var mı?

Her iki tarafın eşit olduğu ve dengenin sağlandığı, kendine ait özgürlük alanlarının olduğu bir şekil olabilir.

'Bir' olmak, kötü bir fikir mi?

Değil. 'bir' olma duygusu olağan üstü birşey. Ama 'bir' olurken kendini yok etmemek lazım.

Peki neden evlendiniz ? 'Kariyerimi yaptım artık evleneyim' mi dediniz?

Evlendiğim zaman 'Körebe' albümünü çıkarmıştım ve çok popülerdim. Alper'le çok iyi gidiyordu. Otuzuma gelmişim ve evlenmem gerek diye düşünmüştüm.

İkili ilişkilerde nerede hata yapıyorsunuz?

Kendimden çok şey veriyorum. Başkalarının ihtiyaçları daha önce geliyor.

Kendinizi ihmal ediyorsunuz...

Evet. Çok ihmal ettim. O yüzden artık yalnız kalıp, kendimi korumak istiyorum.

Çoğalmak istiyor musunuz peki?

İstiyorum. O yüzden tekrar evleneceğim.

KENDİME ÇEKİ DÜZEN VERMEM GEREKİR Mİ DEDİĞİM ZAMANLAR OLDU**İlk albüm?**

O zamanlar çok geç kaldığımı düşünüyordum. Ama daha yirmi beş yaşındaymışım. O kadar da geç değildi aslında. Benim için çok daha iyi olmuş.

97'deki Göksel ile şimdi Göksel arasında ne fark var?

97 yılında ilk albümüm çıktığında daha çok gençtim. Çok doğru algılanmadım o sırada. Albüm kötü değildi ama kendimi anlatış şeklim yanlıştı. Hakkımda yazılan bütün cümleler 'seksi şarkıcı' diye başlıyordu. Bu beni çok rahatsız etti. Öncelikle müziğe olan bir tutkum var. Bunu çok ünlü olmak ve para kazanmak içinde yapmıyorum. Öyle algılanmak beni çok utandırdı.

Sonra birden eskiye döndünüz. Eski şarkılar, eski kıyafetler... Eskinin nesini seviyorsunuz?

Estetik anlayışını. Eski şarkıları ve filmleri çok seviyorum. Bir şekilde de bana yakışıyor. İlk nostalji albümü yaparken sevileceğini düşünmüştüm ama ikincisini yapacağımı ve bu kadar beğenileceğini tahmin etmemiştim.

Tekrar düşünür müsünüz?

Yok.

Bu albümler müzik kariyerinizi farklı bir yöne de çevirebilir. Risk almadınız mı?

Riskli tabi. Beste yapmak beni acayip mutlu ediyor. Haklısınız bir tane daha yaparsam Göksel sesi olacak ama şarkıları unutulacak.

Sizin neye karşı bağımlılığınız var?

Müziğe karşı. Yalnız kalan biri olarak insanlara bağımlı değilim ama çalıştığım insanlarla hemen kalpten bir bağ kuruyorum. O insanlarla ayrılırken zorlanıyorum.

Kendinizi nerede beğenirsiniz?

Sahnede. Albüm için fotoğraf çektiriyorum. Hiç birini beğenmiyorum.

Niye?

Ne bileyim? kendimi hiç güzel bulmuyorum. Kliplerde de beğenmiyorum, televizyon zaten kilolu gösteriyor. Ama birileri tesadüfen sahneden fotoğraflar çekmiş oluyor. Orada kendimi çok beğeniyorum. Fotoğraf çektirirken her ne kadar poz vermiyorum desenizde poz vermiş oluyorsunuz. Doğallık gidiyor.

Müzikte neredesiniz?

Duruş olarak ve yaptığım şeylerle, sesimin rengiyle, farklı bir yerde durduğumu düşünüyorum. Bu beni mutlu ediyor. En çok hoşuma giden şey; bu albümlerin birleştirici tarafı oluyor. Alternatif bir yerde de sahneye çıkıyorum. Ya da tutucu bir kesim beni dinleyip sevebiliyor. Dudaklarında Arzu Türk Sanat Müziği şarkısı gibi. Daha önce bir çok kişi söyledi bu şarkıyı ama albümde çok sevildi. Belki aranjisiyle ya da tanıtımından olabilir.

Bu sizin istediğiniz bir konsept mi?

Ben müzikte baştan beri kalıcı olmayı hedeflemiştim. Mükemmeliyetçi olduğum için elimden gelenin en iyisini yapmaya çalıştım. Biri bana 'Sen kariyerinin bir döneminde eski şarkıları söyleyeceksin ve çok beğenilecek' deseydi inanmazdım.

Yaşamak için hangi 'dönem'i seçersiniz? Göksel hangi yıla ait?

Beğenilerim doğrultusunda tabiki 60'lar ve 70'ler. Kadınları daha zarif buluyorum ama özgürlük açısından 2000'lerde yaşamayı tercih ediyorum. O zaman kadınlar çalışma hayatının içinde değillermiş. Daha erkeklerin gölgesinde ve onların hayatlarını kolaylaştırma üzerineymiş. Tanıdığım pek çok kadın hayatlarını çocuklarına ve eşlerine adanmışlar.

Kötü birşey mi bu?

Tabi ki oda kutsal birşey. Kastettiğim, o dönemlerde kendilerini kocalarına adanmış kadınlar daha çok vardı. O yıllarda yaşasaydım işimle ilgili bu kadar cesaretli davranamazdım.

Başarısız olsaydınız?

Öyle bir ihtimali düşünmeden deli cesaretiyle hareket ettim. Başarısız olmak çok daha büyük bir ihtimal ve bu bana ağır gelirdi. Çünkü sahnenin tozunu yutup, bir kenara çekilmek zorunda kalırdım.

Yazdıklarınızın ne kadarını yaşıyorsunuz. Mesela; Depresyondayım şarkısında depresyonda olan siz miydiniz?

Evet.

Ama siz bunu reddettiniz?

Doğru. O dönem basın kullanır diye söylemek istemedim. Benim için herşeyin bittiği, bütün o hikayelerin yaşandığı dönemin arkasında yazılmış bir şarkıydı. Bazen düştüğünüz kötü duruma gülersiniz. Öyle bir dönemdeydim.

İnsanların hakkınızda bildiği yanlış birşey var mı?

Rahatsız olduğum bir iki şey var. 'Babası Mersin'de akıl hastası' diye yazılmıştı. Diğeri de benim bir zamanlar Levent Yüksel'le birlikte olduğum. Bu bilgilerin hepsi yanlış. Bunlar beni çok kızdırıyor.

Hakkınızda yapılan eleştirilere üzülür müsünüz?

Tabiki üzülüyorum. Başka bir taraftan haklı olabileceklerini de düşünüyorum. (gülüşmeler) Eleştirilere göre hareket etmiyorum ama kulak arkası da etmiyorum. 'Kendime çeki düzen vermem gerekir mi?' diye düşündüğüm zamanlar oldu.

ALPER İLE EVLİ OLDUĞUM DÖNEMDE, GÜÇLÜ TARAFIMI KAYBETMİŞTİM

Göksel'in mutsuz haliyle mutlu hali arasında çok fark var mı?

Var. İkisini de abartılı yaşıyorum. Herhangi birşeye üzülüp kafamda çok büyütebilirim. Arkadaşlarıma anlatırım. Ama bir iki saat sonra geçer. Abarttığım kadar kötü olmadığını iki saat sonra ben de fark ederim. Normal bir insanın çok gülmeyeceği birşey bana çok eğlenceli de gelebilir. Biraz çocuksu bir karakterim var.

Deli gibi mutlu olduğunuz bir zaman oldu mu?

Evet. Öyle zamanları hatırlıyorum. Ama ölecek kadar mutsuz olduğum zamanları da hatırlıyorum.

Çalışırken kolay biri misiniz?

Evet. Kolay olduğumu söylüyorlar, ben de öyle düşünüyorum. Hiç kaprisli değilim, keşke biraz kaprisli olsaydım.

Kırılğan duruyorsunuz? Göründüğünüz kadar kırılğan mısınız?

Kırılğanım. İnsanlara fazla nazik davranıyorum. Ama aslında ben tek başına ayakta duran ve birçok şeyin altından kalkmış da biriyim. Kendi içimde korumasız olsaydım, ayakta durmam mümkün olmazdı.

Bu ruh yapısı nereden geliyor?

Anneannem ve babaannem birbirinden çok farklı kadınlar. Babaannem hayatımda gördüğüm en güçlü kadın. Anneannem de melek gibi bir kadın. Babaannem de öyle ama onun farklı bir gücü varmış, herkese sözünü geçiriyormuş. Bir yanım anneannem bir yanım babaannem gibi.

Ne değişti hayatınızda? Dönemlere ayırıyor musunuz?

İlk albümden sonra kendimi sorgulama dönemine girdim. Nereye gidiyorum, ne yapmalıyım? Hayatıma nasıl bir yön vermeliyim? O öyle bir kırılma dönemi. Hayattan bir kaç tokat yediğim bir dönemdi ve iyi geldi. Sonra Körebe albümüm çıktı. Bu duygularla yazılmış bir albümdür. Sonra Alper ile evli olduğum dönem. Evlilik hayatı boyunca çocuksulaştım. Güçlü tarafımı kaybettim.

Neden?

Bilmiyorum. Hayatımı başka birine teslim ettiğim için olabilir. Şimdi ise tek başımayım.

Kaynak: <http://yenisafak.com.tr/Pazar/?i=255110>